

Houd de dief

Vandaag is het JOOLPA-dag. Dat is 'Joris Opa Oma Lotte Proeven Alles' dag. Ze kiezen op JOOLPA-dag allemaal vier dingen om te eten. Twee dingen die ze echt héél lekker vinden en twee dingen die ze echt nog nooit geproefd hebben.

'Ik wil niet alles proeven,' zegt oma. 'Ik word misselijk van groente die ik nog nooit heb geproefd en krijg er pijn van in mijn buik.'

'Oma hield toen ze klein was ook al niet van proeven. Sinterklaas heeft een keer een briefje in haar schoen gestopt. Daar stond in: "Jij moet niet vissen in de soep, maar in het kanaal".

Joris schiet in de lach. Hij ziet voor zich dat oma met een hengel in de soep vist en erwten en wortels vangt.

'Als wij moeten proeven, moet jij ook proeven.' zegt Lotte.

'Ja,' zegt opa, het heet niet voor niets JOOLPA-dag. 'Als Lotte vorig jaar geen gebakken aardappeltjes met schil had geproefd, was het nu haar lievelingseten niet geweest.'

'Oké, oké, ik ga ook proeven. Maar echt wel een ieniemienie beetje.'

Lotte kiest worteltjes, uien, zwarte bessen en aardappelen. Joris gaat voor erwten, komkommer, tuinbonen en aardbeien. Opa plukt prei, pronkbonen, rode bessen en sla. Hij stopt alles in een groente kratje en brengt het alvast naar binnen.

'Ik weet niet wat ik moet kiezen. Alles is lekker.'

'Niet jokkebrokken oma. Jij vindt echt niet alles lekker.'

Oma steekt haar tong uit en grinnikt. 'Ik lust alles wat ik wel eet.'

'Oma, doe niet zo vervelend. We hadden afgesproken dat jij ook moet proeven en nu probeer je er onderuit te komen.'

Maar oma doet alsof ze niks hoort. 'Aha, dat dacht ik al. Een dief, die gaan we eens even pakken.'

'Oma, niet doen!' schreeuwt Lotte. Haar stem slaat over.

'Dat is gevaarlijk. Straks pakt de dief je.'

'Nee joh, er is niks gevaarlijks aan. Die dief zit helemaal niet hoog.'

'Zo dief, ik zal jou eens even vlug uit die tomaten halen. Er wordt hier niks gestolen.'

Lotte en Joris rennen zo snel ze kunnen naar binnen.

'Opa, opa, bel gauw de politie. Er zit een dief in de tuin en oma wil hem pakken.'

Opa wordt wit om zijn neus en begint te bibberen.

'Waarom doet oma toch altijd zo gevaarlijk en denkt ze dat ze alles kan.' Met trillende vingers probeert hij het nummer van de politie in te toetsten.

'Met mevrouw Jansen van banketbakkerij Jansen. Waarmee kan ik u helpen?'

Oeps. Verkeerde nummer. Opa verbreekt gauw de verbinding en probeert het opnieuw.

'Dit is de voicemail van 06-12345...'

Opa drukt gauw op het rode hoorntje en duwt Joris de telefoon in de handen. 'Bel jij maar.'

'U spreekt met agent Boevenvanger.'

'Wilt u alstublieft héél snel komen. Er zit een dief in onze tuin en oma wil hem pakken. Straks doet hij haar pijn.'

Opa staat met knikkende knieën voor het raam. Hij hoopt dat de politie heel snel komt. Lotte en Joris verstoppen zich achter zijn rug. Ze vinden het zó eng. Stel je voor dat agent Boevenvanger de dief niet te pakken krijgt. Tatutatutatu... Daar is gelukkig de politieauto, met agent Boevenvanger. Hij springt uit de auto, vliegt op de dief af en buldert: 'Blijf staan en handen omhoog of ik schiet. Durven jullie wel. Tomaten stelen van opa en oma.'

Agent Boevenvanger pakt handboeien en past goed op dat de dief niet wegloopt. Opa, Lotte en Joris halen opgelucht adem. Ze zien de dief met zijn boevenpakje veilig in politieauto zitten. Maar wat is dat? Door het raam van de politieauto is ook nog net een hoedje met een blauwe strik te zien.

'Wacht, wacht!' schreeuwt Lotte. 'Waarom neem je mijn oma mee?'

Joris beeft en er loopt een traan over zijn wang. 'Straks stoppen ze haar in de gevangenis.'

Opa balt zijn vuisten. Hij trilt van boosheid. 'Ze is de allerliefste die er is en géén dief.'

'Kom jongens, ren zo hard je kunt.'

De klompen van opa maken het geluid van een galopperend paard, Joris verliest bijna zijn pet en Lottes vlechten dansen op haar rug.'

'Ah, mooi dat jullie er zijn. Die ene dief zegt helemaal niks en die andere roept de hele tijd dat ze niets gedaan heeft. Kom maar mee.'

Agent Boevenvanger loopt naar de deur draait de sleutel om.

'Kijk, hier zijn ze.'

Lotte en Joris blijven verbaasd staan.

Opa schudt zijn hoofd. 'Dat zijn helemaal geen dieven.'

Met een zware stem broemt agent Boevenvanger: 'Ik denk dat ik u ook maar in de gevangenis moet stoppen. Eerst belt u mij dat er een dief in uw tuin zit en nu zegt u dat het geen dieven zijn. Ik heb toch zelf gezien dat deze twee in uw tomaten zaten.'

De tranen stromen oma over de wangen en haar stem bibbert als een rietje. 'Alstublieft, sluit opa niet op. Het is mijn schuld. Dat jongetje met het boevenpakje is een vogelverschrikker. Die zat in de kersenboom. Ik denk dat hij eruit is gewaaid toen het heel hard waaide. En Joris en Lotte wisten niet wat een tomatendief is.'

'Ik weet anders heel goed wie hier de tomatendief is. ' Agent boevenvanger prikt met zijn wijsvinger in oma's buik. 'Dat bent u.'

Oma veegt haar tranen weg en gaat steeds harder praten. 'Nu moet u eens even goed naar mij luisteren. Ik ben géén dief en dat zal ik bewijzen ook.' Ze trekt de telefoon van Joris uit zijn handen en tikt hard met haar wijsvinger op het scherm.

'Kijk, hier is het bewijs.' Ze duwt de telefoon onder de neus van agent Boevenvanger. 'Een tak die eten steelt van de tomatenplant noemen ze een dief. Mogen we nu alsjeblieft naar huis?'

Agent Boevenvanger knipoogt naar Lotte en Joris. 'Ik geloof dat u uw lesje wel hebt geleerd en de volgende keer goed nadenkt voor u iets roept. U mag naar huis, maar alleen als u belooft dat het vandaag geen JOOLPA- maar P-dag is. Pizza, Pasta, Patat, Pannenkoeken of Poffertjes dag. '

Joris en Lotte joelen en juichen. 'P-dag, P-dag.'

En oma? Die juicht mee. Ze mag én naar huis én ze hoeft vandaag niet alles te proeven.